

[Henning Rasmussen]

Jeg vil godt lige sige et par enkelte ting om selve det med arbejdsløsheden. Hvordan er den arbejdsløshed, vi har skabt? Ja, den er netop skabt på grund af, at der er ført en forkert politik i dette land. Den er bl.a. skabt på grund af vedtagelse af forslag som det, der foreligger her. Det vil nemlig betyde en yderligere vækst i den offentlige sektor. Hvis vi ser på udviklingen gennem 1970'erne, har vi jo det allerallerbedste bevis for, at i takt med at den offentlige sektor vokser, vokser også arbejdsløsheden, og det er i og for sig ganske naturligt. Vi har jo fået en offentlig sektor, som vi aldeles ikke har råd til i dette land; det betyder stigende skatter, det betyder stigende omkostninger for vores erhvervsliv, som vi skal leve af, og det betyder altså i sidste instans denne sørgelige kendsgerning, at arbejdspladser bliver nedlagt.

Vi vil gerne være med til at gøre noget for at skabe arbejde også til unge kvinder, men dette forslag skaber ikke arbejde, det skaber arbejdsløshed. Det kan måske skabe lidt arbejde til de fire, der skal ansættes i hver enkelt kommune, det hjælper ikke kvinderne. Det giver dem det halve år plus et år ansat i den offentlige sektor, og hvad så? Dette forslag vil skade dansk erhvervsliv, og det vil skade Danmark; derfor siger vi nej.

Grethe Lyngs (CD):

Centrum-demokraterne forstår udmærket den gode hensigt med dette forslag, idet ledighedstallet for unge kvinder taler sit tydelige sprog. Alligevel må vi stoppe op og sige: skal vi nu pille endnu en gruppe ud og gøre en speciel indsats for den? Det må jo blive på bekostning af andre. Det har vi gjort for mange, bl.a. for unge arbejdsløse under 25 år, men man må dog spørge sig selv, om der ikke er en alvorlig fare for, at vi, hvis vi vedtager dette forslag, skubber voksne familieforsørgere ud. CD er naturligvis villige til at se på problemet, men jeg må sige, at vi på forhånd er skeptiske.

Lone Dybkjær (RV):

Det radikale venstre er positive over for det, som vi opfatter som forslaget overordnede hensigt, nemlig at der skal en særlig indsats til for at få de unge kvinder ind i en anden form for arbejds- og uddannelsesmønstre end den, de er inde i i øjeblikket.

Vi er ikke enige i detaljerne, sådan som forslaget foreligger her, men vi tillader os også at forstå forslaget som et forsøg på fra SFs side at påpege de særlige problemer, der er omkring kvindearbejdsløsheden, og de særlige initiativer, der er nødvendige for at bryde mønsteret. Et eksempel er jo, at hver kommune, der blot har ti unge arbejdsløse, skal ansætte fire personer, og som andre har været inde på, giver det selvfølgelig en form for beskæftigelse, men det var nok næppe den beskæftigelse, man tænkte på, da man fremsatte forslaget.

Vi mener imidlertid, det er vigtigt, at spørgsmålet er bragt frem, og vi hørte også med tilfredshed, at arbejdsministeren såvel som den socialdemokratiske ordfører er positive over for, at der bør gøres noget særligt for de unge arbejdsløse kvinder, og vi håber derfor, at det vil være muligt i forbindelse med de videre drøftelser om den såkaldte martspakke at få nogle ting ind, som særlig vil afhjælpe de unge kvinders arbejdsløshed og mangel på uddannelse. Det er dér, vi mener at indsatsen nu bør gøres, men vi finder, det er godt, at SF har fremsat forslaget, sådan at vi får det centralt ind i debatten.

Waldorff (VS):

Vi har selvfølgelig alle sammen nogle holdninger og nogle principper med hensyn til, hvordan vi mener der skal sættes ind imod arbejdsløsheden, og de er højst forskellige. Vi plejer at slå fast, at kampen imod ungdomsarbejdsløsheden er man nødt til at se som en meget integreret del af kampen imod den samlede arbejdsløshed, og det er simpelt hen nødvendigt for at undgå, at det, man gør, bare betyder en omfordeling af arbejdsløsheden. Man får godt nok nogle unge ind, men det betyder, at andre kommer ud; det har vi faktisk set en del eksempler på, og vi er altså ikke interesseret i en omfordeling af arbejdsløsheden.

På samme måde er det vigtigt at sørge for, at en indsats mod arbejdsløsheden ikke betyder, at der sker en underminering af normale overenskomstmæssige betingelser. Det skal være almindelige, varige arbejdspladser på normale overenskomstbetingelser, meget gerne i offentlig regie, og når det er de unge, det drejer sig om, er det i virkeligheden især